

'k Weet nog goed...

Nou dà 'k dut verhaoltjie bij mekaor zit te sprokkele, komme d'r een dot gebeurtenisse en aaignaerdigheeje uit m'n ondeugende jongesjaere tevoorschijn. Hêël veul dinger zou 'k vendaeg d'n dag zeker nie meer kanne- of durreve uithaole, trewaail 't vroeger aailijk enkeld en aallêên as kwaojonges streke wiere beschouwd. Waer zou 'k is mee beginne? Lae 'k mor is truggaon naer de lêêgereschool tijd, zô tot een jaer of 12 – 13. Je keek de streke af van de grôôteres die bij jou in de straet of buurt weunde. In 't begin deeje me mee mè spellechies as bellechie trekke. 's Aeves as 't al een mietjie donker was geworre, trok êên vâ je maotjies bij iemand thuis aan d'n bel. Dà deej je nie zôômor bij d'n êên of aore willekeurige. Belnêênt, netuulijk nie. Je hà van tevorene mè mekaor afgesproke bij wie 't gong gebeure en de keus was gaauw gevaalle. Dà sacherijnige mens op nommer 14 was de klos. Onderlest toe me op straet zô lekker aan 't voeballe wazze, hà zij d'r voor gezurregd dà we op hêêterdaod wiere betrapt deur de pliesie. Ja, 't is êêlijk waer, in die tijd, jaere 50, moch ie nie in de straet voeballe en 't gevolleg was dan dà j'n bal in beslag wier genome. Dan was 't uit met de pret. Je hà geluk as ie d'n bal nog moch komme ophaole op 't pliesiebreau, mor dan mos ie mêêstal een hôôp strafregels schrijve.

Bevôôbeld: "Ik zal nooit meer in de straet voeballe, want dà 's gevaerlijk voor 't vekeer." Dà was netuulijk een lachertie, d'r kwam bij ons deur de straet aallêên mor mè paerd en waoge de mellekboer iederen dag en de groenteboer twêê of drie keer in de week. Dus spraoke van vekeersdrukte, dà was mor een flauwekul verhaoltjie.

Wat ovve me ok graeg deeje dà was op rôôftocht in de tuin van Nieuwpoort neute, appeltjies en pere en wat 'r vedders nog aan eetbaore vruchte te plukke viel. Je zee dan tege mekaor: "Gao je mee in de appeltjies zitte?" Raor aailijk hee, in de appeltjies of neute zitte, trewaail ie mos klimme en klaautere om bij dà lekkere fruit te komme. Ja, as ie je zakke vol had mè wà je geplokke had, dan kò je op ie gemak d'n buit gaon zitte oppeuzele. En as ie teveul overrijpe pere hà gegete, dan mos ie holle naer huis om op de WC te gaon zitte omdà je 't aandere í je broek zou doen. Netuulijk beurde 't wel-is dat êên van de maotjies 't nie haolde. Nou, die kreeg dan vanzelf de scheld- of bijnaom: Broekeschijter of Broekiepoep. Wie 't ooit overkwam weet nou steeds nog hoe geklaaineerd je wier met dien waerhaaid. Dut wazze zôômor twêê van die voorvallechies die me as êêste te binne schote. Hè jij- of u ok nog ondeugd verhaoltjies die de moeite waerd zijn om in deuze rebriek te laete vermelde, stuur dan een mailtjie naer huibkraaijeveld@ziggo.nl en schrijf het gerust in gewoon Nederlans, Huib maakt 'r saome met Aorie Sprong een Slierechse versie van. We zijn benieuwd.

Huib Kraaijeveld